

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/175/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615210243
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2615210243.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: W. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, C., zastúpený: Advokátska kancelária Kurucová, s. r. o., so sídlom Hurbanova 486/2, Senica, IČO: 36 271 268, proti odporkyni: Q. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, zastúpená: Advokátska kancelária Beňová, s. r. o., so sídlom Blumentálska 8, Bratislava, IČO: 47 232 366, o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Senica zo dňa 3. februára 2016, č.k. 5C/512/2015-14, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti p o t v r d z u
je a v časti trov konania r u š í .

odôvodnenie:

Uznesením napadnutým odvolaním súd prvého stupňa odporkyni uložil vydať navrhovateľovi kľúč od rodinného domu súpisné č. XXX na parc. č. 397/148, a to od 2. nadzemného podlažia a jednej garáže súpisné č. XXX na parc. č. 397/149 v Jablonici, zapísaných na LV č. XX pre k.ú. C. do 3 dní od doručenia predbežného opatrenia s tým, že toto predbežné opatrenie bude trvať až do doby právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej a súčasne navrhovateľovi uložil, aby v lehote 30 dní odo dňa vydania predbežného opatrenia podal na súd návrh vo veci samej. Ďalej súd napadnutým uznesením uložil odporkyni zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania, a to náhradu trov právneho zastúpenia v sume 175 eur a iné trovy konania v sume 33 eur za súdny poplatok splnomocnenkyňi navrhovateľa do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 74 ods. 1, § 75 ods. 1 až 6, § 76 ods. 1 písm. f), § 76 ods. 4 a § 77 ods. 1 písm. a) O.s.p., keď sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi uvedenými v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Rozhodnutie v časti trov konania súd právne odôvodnil použitím ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v zmysle zásady úspechu a odporkyni uložil zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa, ktorá navrhla napadnuté uznesenie zmeniť a návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietla, že tvrdenie navrhovateľa, podľa ktorého má predmetný rodinný dom pozostávať z dvoch bytových jednotiek (toto tvrdenie navrhovateľa nebolo predložené žiadnym dôkazom), ktorých navrhovateľom tvrdená existencia mala umožňovať užívanie predmetného rodinného domu účastníkmi konania bez akýchkoľvek konfliktov a nedorozumení, a taktiež namietla navrhovateľom ničím nepodložené tvrdenie o tom, že navrhovateľ potrebuje predmetný rodinný dom na svoje bývanie. Prvostupňový súd sa následne bližšie nevenoval

otázke naplnenia zákonom predpísaných podmienok pre vydanie predbežného opatrenia v podobe nevyhnutnosti existencie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy a povinnosti navrhovateľa konkretizovať, čoho sa mieni domáhať v prípadnom súdnom konaní. V prvom rade namietla pravdivosť tvrdení navrhovateľa, podľa ktorých predmetný rodinný dom so súpisným číslom XXX v C. má pozostávať z dvoch samostatných bytových jednotiek umožňujúcich separátne a bezproblémové užívanie tohto rodinného domu oboma účastníkmi. Poukázala na znalecký posudok č. 75/2015 zo dňa 04.06.2015 vypracovaný Ing. Janou Zavadilovou, znalkyňou z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad nehnuteľnosti, v rámci ktorého bol predmetný rodinný dom na strane 4 posudku zaradený medzi domy rodinné jednobytové. Predložila odborné vyjadrenie uvedenej znalkyne č. 1/2016, z ktorého vyplýva, že v rodinnom dome sa nenachádzajú dve samostatné bytové jednotky. Na základe návrhu navrhovateľa by odporkyňa tak spolu s ich synom mala podľa predmetného predbežného opatrenia obývať jednu prízemnú miestnosť oproti štyrom izbám na poschodí určený výhradne pre navrhovateľa. Poukázala na to, že navrhovateľ má záujem v rozpore s dobrými mravmi nasťahovať sa do predmetného rodinného domu spolu so svojou milenkou, pre ktorú opustil odporkyňu. Uviedla, že vzťahy medzi účastníkmi sú dlhodobo narušené a rozvrátené, pričom navrhovateľ sám na pojednávaní týkajúcom sa rozvodu uviedol, že v rámci týchto napätých vzťahov fyzicky napadol odporkyňu. Zdôraznila, že navrhovateľ má zabezpečené bývanie na adrese R. XXX, o čom svedčí aj adresa, ktorú navrhovateľ uviedol v rámci svojho podania a ktorá sa odlišuje od adresy rodinného domu, u ktorého sa vydania kľúčov domáha. Postup navrhovateľa považovala za šikanózne, pričom uviedla, že to bol navrhovateľ, ktorý v auguste 2014 dobrovoľne opustil spoločnú domácnosť odporkyne a ich spoločných detí. Mala za to, že navrhovateľ predmetným návrhom neosvedčil, že bez okamžitej úpravy právnych pomerov by bolo jeho práva porušené alebo ohrozené a bolo by potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov. Taktiež neosvedčil skutočnosť, že bez predbežného opatrenia by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený a ani že by zmarenie tohto výkonu bolo reálne, alebo že by bezprostredne hrozilo vo vzťahu k predmetnému sporu. Taktiež jej nie je jasné, čo by malo predstavovať nebezpečenstvo hroziacej ujmy, pre ktoré by bolo potrebné nariadiť predbežné opatrenie. Súčasne poukázal aj na to, že tak z podaného návrhu navrhovateľa na vydanie predbežného opatrenia, ako aj z napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa nevyplýva, čoho sa chce navrhovateľ v budúcom súdnom konaní domáhať.

K odvolaniu odporkyne sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý navrhol napadnuté uznesenie z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Uviedol, že prvostupňový súd vecne správne rozhodol, keď on k návrhu predložil všetky potrebné doklady preukazujúce naliehavosť predbežného opatrenia. Uviedol, že v súčasnej dobe si potrebuje vyriešiť bytovú otázku, keď zo spoločnej domácnosti odišiel z dôvodu, že manželstvo s odporkyňou bolo veľmi rozvrátené a pre upokojenie vzťahov musel odísť. Tento stav však nemôže trpieť ďalej a potrebuje sa nasťahovať do domu, ktorý stále patrí jemu i odporkyni, nakoľko je v BSM. Namietol, že by on kupoval nejakú nehnuteľnosť, nakoľko na to nemá finančné prostriedky. Nehnuteľnosť kupuje jeho priateľka Y. V., ktorej tvrdenie doložil kúpnu zmluvou. V súčasnosti býva v podnájme spolu s priateľkou, ktorá si však kúpila vlastný byt a zo spoločného podnájmu sa sťahuje a nájom vo výške 500 eur mesačne bol schopný platiť len z dôvodu, že spolu s priateľkou sa naň zložili každý v jednej polovici. Nehnuteľnosť na adrese súpisné č. XXX v C. pozostáva z dvoch nadzemných podlaží, každé podlažie má izby, kuchyňu, kúpeľňu, WC, do bytovej jednotky na prvom nadzemnom podlaží je vchod zo zadnej časti domu, do bytovej jednotky na druhom nadzemnom podlaží je vchod z prednej časti domu. V tomto prípade nie je potrebné podľa jeho názoru brať do úvahy odborné posúdenie znalca, nakoľko bytová jednotka nie je dávaná do užívania cudzej osobe, kde by boli potrebné samostatné merače. Predmetná nehnuteľnosť patrí do BSM účastníkov a po nasťahovaní sa na druhé nadzemné podlažie je ochotný platiť všetky poplatky spojené s užívaním nehnuteľnosti spoločne s odporkyňou. Poukázal na to, že v rodinnom dome má záujem bývať sám a nie s milenkou, ako to uvádza odporkyňa. Tvrdenie odporkyne, že ju fyzicky napadol, keď boli ich vzťahy pred rozvodom napäté a má dôvodnú obavu, že by mohlo dôjsť k pokračujúcim fyzickým útokom na jej osobu z jeho strany, považoval za účelové. S odporkyňou od rozvodu nebol v priamom kontakte, až na jednu výnimku, keď raz priviezol syna domov, pričom táto ho pozvala na čaj, a teda nebála sa hrozby útokov z jeho strany. O druhé nadzemné podlažie má záujem preto, lebo je tam vchod od ulice a s odporkyňou sa nemusí vôbec stretnúť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastníčka konania (§ 201 a § 204 ods.1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a

dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je v napadnutej vyhovujúcej časti vecne správne a je potrebné ho zrušiť len v časti trov konania.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 5C/512/2015 je nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by bolo odporkyni uložené vydať navrhovateľovi kľúč od rodinného domu súpisné č. XXX na parc. č. 397/148, a to od 2. nadzemného podlažia a jednej garáže súpisné č. XXX na parc. č. 397/149 v C., zapísaných na LV č. XX pre k.ú. C. do 3 dní od doručenia predbežného opatrenia s tým, že toto predbežné opatrenie bude trvať až do doby právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej a súčasne navrhovateľovi uložil, aby v lehote 30 dní odo dňa vydania predbežného opatrenia podal na súd návrh vo veci samej.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bolo návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovené, navrhovateľovi bolo uložené do 30 dní od vydania predbežného opatrenia podať na súd návrh vo veci samej a súčasne bolo rozhodnuté o trovách konania.

Podľa § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p., predbežným opatrením môže súd okrem iného účastníkovi aj uložiť, aby niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal.

Predbežné opatrenie možno vydať pred začatím konania (§ 74 O.s.p.) alebo po začatí konania (§ 102 O.s.p.). Predbežné opatrenie je zaužívaným inštitútom civilného procesu, ktorého opodstatnenie a využívanie je jednoznačné a nespochybňované. V oboch prípadoch je možné ho vydať z dvoch dôvodov. Jedným je dočasná úprava právnych pomerov účastníkov a druhým je zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia, ak by mal byť ohrozený. Spoločným znakom oboch tipov predbežných opatrení je ich predbežný - dočasný charakter. Znamená to, že sa nimi upravujú pomery účastníkov alebo zabezpečuje výkon rozhodnutia do doby, než súd vydá vo veci konečné rozhodnutie. Dočasná právna ochrana je poskytovaná z dôvodu potreby dočasnej právnej úpravy pomerov účastníkov právneho vzťahu alebo z dôvodu ohrozenia uskutočniteľnosti neskoršieho výkonu súdneho rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že predbežné opatrenie je príkladom zabezpečovacieho inštitútu civilného procesu, ktoré je realizované prostredníctvom „dočasného“ súdneho rozhodnutia. Predbežné opatrenie musí mať preto vzťah k právnemu vzťahu, ktorý je alebo bude predmetom súdneho konania o žalobe.

Predbežným opatrením sa nesmie v právnych vzťahoch medzi účastníkmi vytvoriť nenávratný (nenapraviteľný) stav. V zmysle tohto predpokladu sa uplatňuje zásada, ktorá limituje nariadenie predbežného opatrenia možnosťou navrátenia do predošlého stavu, ak sa v konaní vo veci samej ukáže, že dočasná, provizórna ochrana účastníka nemá oporu v konečnom rozhodnutí súdu.

Podstatným znakom predbežného opatrenia je jeho dočasný a predbežný charakter, účastník nenadobúda práva priznané predbežným opatrením, v danom prípade bude predbežné opatrenie trvať do skončenia rozhodnutia vo veci samej.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, pričom v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa v napadnutej časti (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že účastníci sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. C., obec C., okres Senica, zapísaných na LV č. XX, okrem iného rodinného domu súpisné č. XXX a dvojgaráže súpisné č. XXX. Bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov zaniklo právoplatnosťou rozvodu ich manželstva v konaní sp. zn. 7C/170/2014 dňa 11.02.2015, pričom doposiaľ nebolo vyporiadané. Navrhovateľ z predmetných nehnuteľností odišiel z dôvodu napätých vzťahov s odporkyňou a v súčasnosti býva v podnájme spolu so svojou priateľkou, pričom spolu hradia mesačné nájomné vo výške 500 eur. Jeho priateľka si v súčasnosti kúpila byt do svojho výlučného vlastníctva, na základe čoho navrhovateľ už podľa svojho tvrdenia nie je schopný hradiť nájomné v prenajatom byte v plnej výške a potrebuje si vyriešiť bytovú otázku.

Podľa § 144 Občianskeho zákonníka, veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhrádzajú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

Z uvedeného vyplýva, že každý z manželov (i bývalých, v prípade že BSM nebolo vyporiadané) je úplným vlastníkom vecí, ktoré tvoria predmet ich majetkového spoločenstva, pričom vlastníctvo jedného z manželov je obmedzené rovnakým (úplným) vlastníctvom druhého manžela. Právo spoločného užívania vecí a tomu zodpovedajúca povinnosť spoločného uhrádzania nákladov vyjadruje rovnaké postavenie oboch manželov k veciam patriacim do bezpodielového spoluvlastníctva.

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že odporkyňa bráni navrhovateľovi v užívaní v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia označených nehnuteľných vecí, s prihliadnutím na čo je dôvodné upraviť dočasne pomery účastníkov, a to až do skončenia konania vo veci samej, ktorým je konanie o určenie spôsobu užívania spoločných vecí. Podľa názoru odvolacieho súdu je bez právneho významu, či rodinný dom pozostáva z dvoch samostatných bytových jednotiek alebo nie, nakoľko právo užívať predmetné nehnuteľnosti vyplýva navrhovateľovi z ust. § 144 Občianskeho zákonníka bez ohľadu na ich dispozičné riešenie.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

V uznesení, ktorým súd nariaďuje predbežné opatrenie (nezáleží na tom, či ho nariaďuje pred začatím konania alebo až počas konania), nerozhoduje o náhrade trov konania. Vyhovenie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia totiž nemožno považovať za úspech, ktorý by odôvodňoval priznanie trov za túto časť konania. Dôvodom je skutočnosť, že predbežné opatrenie má len dočasný charakter, pričom súd pri jeho nariadení vychádza iba zo skutočností, ktoré má osvedčené, nie dokázané. Ustanovenie § 145 O.s.p. zakotvuje, že o náhrade trov konania, ktoré vznikli v súvislosti s predbežným opatrením, rozhodne súd až v rámci rozhodnutia o náhrade trov celého konania. Pritom sa uplatňuje zásada, že účastníkovi, ktorému sa prizná náhrada trov konania, sa prizná aj náhrada trov predbežného opatrenia.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 221 ods. 1 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa v časti trov konania zrušil.

Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.